

Pasaulio gydytojų Federacijos „Už žmogaus gyvybę“ Lietuvos Asociacijos mokslinės konferencijos „Medicininiai, etiniai ir teisiniai žmogaus gyvybės iki gimimo aspektai“, įvykusios 2014 03 26 Lietuvos Respublikos Seime

REZOLIUCIJA

Konferencijoje buvo gvildenamos žmogaus gyvybės iki gimimo medicininiai, etiniai ir teisiniai aspektai šiuolaikinio mokslo šviesoje. Medicinos mokslas išaiškino, kad iš embriono žmogiškosios būties kyla teisė gyventi, kuri yra prigimtinė ir bendražmogiška. Tą teisę privalo įtvirtinti ir civilizuoto pasaulio teisėkūra, kurios kūrėjai neturėtų atsieti jų nuo dorovės. Ją nuosekliai teigia romėnų ir krikščioniškoji doktrina, kuri skelbia, jog žmogaus gyvybės vertė nepriklauso nei nuo gyvybės kokybės, nei nuo ją įteisinančių įstatymų, nei nuo kultūros normų.

Embriologija, mokslas apie lytinių ląstelių kilmę, vystymąsi, apvaisinimą, embriono ir vaisiaus raidą, sulaukia didelio visuomenės dėmesio. Žmogaus gyvybė yra medicinos etikos kertinė vertybė. Pagarbos žmogaus gyvybei tradicija yra viena seniausių.

1997 m. Lietuvoje atnaujinta Hipokrato priesaika, kurios pirmas principas – „saugosiu žmogaus gyvybę ir jos neliečiamumą nuo pat pradėjimo iki natūralios mirties, gerbsiu jos orumą“. Ir medicina, ir teisė negali nepaisyti moralės principų. Teisės atskyrimas nuo moralės yra grėsmingas atskiram žmogui ir visuomenei. Viena iš pagrindinių žmogaus teisių ir visų kitų teisių šaltinis yra teisė į gyvybę. Gydytojai ir medicinos seserys turi pareigą reikšti sąžinės protestą. Šiandien teigti, kad negimęs kūdikis yra motinos kūno dalis, reikštų paneigti medicinos mokslo žinias. Pradėtas žmogus turi atskirą biologinę sistemą, skirtingą DNR, skirtingą kraujo grupę, pagaliau lytį, atskirą genomą.

Siekiant apsaugoti planetą nuo pernelyg didelio žmonių skaičiaus, buvo kuriama populiacijos mažinimo ir gimstamumo kontrolės strategija.

Mūsų kultūroje abortas yra socialinis reiškinys, susijęs su materialiniu bei dvasiniu skurdu, nestabiliomis šeimomis ir nesibaigiančiais konfliktais šeimose, dvasinio saugumo stoka, atsitiktiniais lytiniais santykiais, seksualiniu neišprusimu, lytinio ugdymo stoka šeimoje ir ugdymo įstaigose. Klaidinga teigti, kad abortas yra moters pasirinkimo teisė. Motinystė ir tėvystė suteikia galimybę besąlygiškai mylėti.

Mokslinė konferencija „Medicininiai, etiniai ir teisiniai žmogaus gyvybės iki gimimo aspektai“, atsižvelgdama į joje išdėstytas mintis, siūlo:

1. Pritarti projektams, įtvirtinantiems žmogaus orumą ir gyvybės apsaugą bei socialines garantijas nuo gyvybės pradėjimo.
2. Suteikti paramą ir paskatą dirbtinio aborto alternatyvoms (motinos ir vaiko namų, krizinių nėštumo centrų steigimui, kūdikių įvaikinimui).
3. Įgyvendinti „rengimo šeimai ir lytiškumo ugdymo“ programą mokymo įstaigose, patvirtintą 2007 m.
4. Šeimos politikoje numatyti ir įdiegti į praktiką sąmoningos tėvystės ir motinystės bei tradicinės šeimos ugdymo programą švietimo ir mokslo sistemoje, nes dabar dar stokojama šioje srityje žinių.
5. Vaisingumo pažinimo strategiją įgyvendinti mokinių, studentų, jaunimo ir jaunų šeimų lygmeniu.